

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

I. M.

Τύπος Ισπανίδος, σιλουέττα γκρατζίδα, υφος γελαστό και συμπαθητικό, ψυχοσύνθεσις ακαδήμαιας. Είς τάς έμφασίσεις της, άπολύτως καλά συμπληρωμένη η διακοσμητική ιδιότητας της, αις τουαλέτταις της υπό έποψιν μελάτης έκτελεσών και γούστους και νέας τεχνοτροπίας, συγκαταλέγονται μεταξύ των πλέον έπιπτυχημένων θηλυκούργημάτων της μόδας και φανερώνουν πλήρη άπορρεψης σκέψεως. Απόδειξης, είναι τό succès της κομψότητας της διατασθένται και κατά την έν Vichy διαμονήν της και μάλιστα σε έποκην πού είναι άπαρτια παγκοσμίου φήμης έλεγκαντος. Σπανίως σημειώνει άποσιάν σε κοσμήματα συναθροίσεις υπό τύπου τύπουν χρεωτικόν ή χαρτοπαικτικόν. Συγκαταλέγονται μεταξύ των «Μανιερές» ή σύντομα «Μανιερές» η τοι υφος μάλιστον άπλο ντομπρούλισμένο με άφθονο συνοπτισμό.

* * * Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τό πρώτο φίλιοπωρινό άπόγευμα, με δορρινό άρχοντας και δροχή, έωρα-τάσιμης στήν Κηφισιά, την παρελθόνταν Κυριακή με έκδρομος στό Γατό, στο λιόντα, στήν Χαλιδεών. Τό δράμοντος κορδόνης ζωηρότερτος στό «Σέσιλ» και κέρι άσυναγνώστο.

— Ή κίτησε τον χορό με τα πρώτα άνακρούματα της μουσικής κατελήφτησε έφδοσην άπο μάστρα την ζευγάρια, μεταξύ των δύο πολυάρκετά έπειδεικνυν δέχεταις γίνανταν.

— Από τον χορόν άπειχεν μία ωραίαστην παραπληρούσσα, ή κ. Ριζέλι, ή γκρατζίτσα στήν Ρόμην, της δοπιάς ή κορμοστασιά είναι θαυμά όσηστα! «Έφερε θυμασίων τουαλέτα, ή δοπιά έχηρησμενευν όρι ματιών διά την νέαν μάδα. Φέρεται σε άριστοτεχνικήν «κού» από δελούδο μεταξύ μπέκ με «ντεσεσέν» λαρμέ σχηματίζειν πτυχωτές άκρες, ή φύστα και καπέλοι κλόνος δελούδης πλέον βραχύγρωμο.

— «Ένας χορός ή πάρα καρπούμενός κοπέλλες άποτελείται από τήν Διδα Ζωγράφου, ωραίος τύπος ξανής, με μπέκ ζωρέττα, Διδα Μικούη, τύπος ισπανίδος, με τουλάττα φιασκιά, Διδα Βεζανή πολύ σικ με μάρδα, Διδα Χαλκιοπούλου ποράνια, Διδα Γκουμέ με σωμάν, Διδα Γκεκά κομψότατή με μπέκ θέρο, Διδα Μένα Λούρου με τουλάττα κομψή σέρι, Διδα Ν. Ήσαΐα μπέκ, Διδα Ελλήνη Λούρου έλκυστικήν εμορφάνια, με μάρδην τουαλέτα.

— Δίο— τρείς έμμυχες μινέττες παρεζιάνικες, ή κ. Η. Μπότσαη με πρωτανική και κ. κ. Κ. Παγκάλου και Καρέλλα με μάρδα.

— Μία πούλι εύχαστην δεξιώσις την παρελθόνταν δευτέραν παρά τη κ. και τη κ. Η. Πράττερ.

— Μεταξύ των κεκλημένων έκτακτως γχριτωμένες έμμυχες, αις Διδα Ξακκανή με τουλάττα θυμασία παρεζιάνικη, Διδα Λάσκαρη με τουλάττα άπο κρέπ μπέκ-νοιν και τόκ άπο «πάννα» ντράπε με δελούδη, Διδα Βόγιας τουλάττα γκρι μπέκ, Διδα Άλ. Ρόστοβης κομψότατη τουλάττα από κρέπ σατέν δυσσιν και θυμάριο καπέλο τόκ-καπτόρ ομούρογωμον, περιτριγγιρούμενον άπο μπάτα δελούδης δεμένον πλάι σε φύσιγχο με πολλές άκρες, Διδα Ε. Ράλλη θραστάτη με φέρεμα από κρέπ σατέν μπέκ και πανών δελουδένιο, καπέλο μπέκ δελούδης σε τρείς τόνους, κ. Καζαριπούλου κρέπ— σατέν πλέον δελουδάρωμαν.

— Μετά από το Κοινό-Κάν έπικοκούσιγκεν ζωγρός χορός μέχρι πεσούντιον.

— Τά πρώτα συννεφάσματα έγιναν αφορμήν για αρχισης για «φραντρέ» τών παρατηρητώντων σε νησιά και έξοχάς. Τά θέκτρα έισιλθοντας έναν σαζόν, αι συναθροίσεις γίνονται: κομψότερη, ξεπροδάλλουν δεινά τά πρώτα δελουδάνια μαντώ, τά δοπιά συμπληγώνουν τά γχριτωμένα γινούνταν γρέματα.

— Τά πρώτη γηρευτική δεξιώσις παρά τη κ. και τη κ. Δ. Σκανδαλή.

— Τήν παρελθόνταν Τρίτη μπριτς παρά τη κ. και τη κ. Δ. Κονσταντινίδη. Αι νεαροί μπριτςστριαί δέν κατορθώνουν νά συγκρατήσουν γιά πούλι τό δυσανάλογον αιτών ρόλον γιά την ήλικαν των και έπομνον έπακρασίαντες χορός την είγενεν αμπρέξει διεννέζεικης πιανάλας.

— Παρευρέθησαν, Διδας Άλεξ. και Ρίκα Γρηγοριάδη με εώμορφες τουαλέττες έμπριμε, Διδα Ε. Σολώτα κομψότατη σιλουέττα, με πράσινη ζάντζιρες και καστόρινο μπερί στήν ίδιαν άπσχρωμαν, κ. Δ. Αποστολίδη κομψότατος λευκόν άναμπρι.

— Εκεισετήν σε χάρι και εινορριά έμμάνισες τήν Διδας Λίλιαν Λουζίδην μπέκ—παστέλ, κρέπ ρομπίν με δελάν πτυχωμένα, και λούκουδο από σέρι—μαρδ καρτέ.

* * * Η Μονταίν

ΕΚΑΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο φίλατος κ. Ιωάννης Θ. Βαρδέρης και η Διδα Αννα Σ. Μαγιάκη, έτελεσαν τους γάμους τουν.

Η Διεύθυνσις του «Μπουκέτου» εύχεται: Θερμάς πάσαν εύτυχιαν.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

* ΔΙΔΛΟΓΟΙ, ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ * *

Ο Βάτις περιπατεῖ στην άδεια Αγγλων στή Νίκαια και στενάζεται κάθε τόσο συττάζοντας τη θάλασσα. «Ενας φίλος του τόν συναντά και τόν ερωτά.

— Κύριε Βάτις, φαίνεσθε

μελαγχολικός. Τί σας συμβαίνει;

— Α, νύοις, άναστενείς διό Βάτις. «Ανηγέρετε την αιτία της μεγάλης μου λυπής. Σ' αυτό έδω το μέρος έπνιγητε, ένων έκανε το λουτρό της, ή πρωτη μην γνωνά.

— Λημονόντης αυτό το θιβερό γεγονός, τοι είπε ο φίλος του με παρηγορητικό τόνο. Τώρα έχετε αλλη γυναίκα. «Ωραία, έξιντη, χαριτωμένη.

— Άλληδεια, είπε ο Βάτις. Μόνο πού δε θέλει ναρθη για πάρη οι αυτή το λουτρό της σ' αυτό το μέρος.

Ο Σέλιγκριαν πάει νά ίδη τον Κάν και νά τον ζητήση για τον ξαναγιόσιση τά χορήματα πού τον δάνεισε, άποφασισμένος έν περιπτώσει αρνήσεως τον Κάν νά τόν καταδίψῃ διατασιώς χωρίς την παραμορφή συζήτηση μαζί του. Βρίσκεται τον Κάν την ώρα που έδικαζε τίς έφαρτορδίες του. «Ανταλλάσσουν γειασμά που με το πειρά έγκαρδο σφίξει και ο Κάν πέρνει ιδιαίτερως το δανειστή του και τον λειτ σιγά:

— Ακοδοτε, κύριε Σέλιγκριαν, μπορώ νά έχω εμπιστοσύνη σε σας :

— Φυσικά. Ιερή τύνο πρόσεκται :

— Πρόσεκται γιά ένα ζητήμα πολύ λεπτό και θά ηθελα νά μεινη απολύτως μεταξύ μας. Λόγη τιμῆς :

— Θά είμαι διακριτικός και σιωπηλός, δημος ο τάφως. Λόγη τιμῆς :

— Τότε μπορώ νά πάρετε τα πόδια σας κι έρχομεθε έδω τόσο συχνά γιά νά πάρετε πίσω τά χορήματά σας. Λεν θά ίδητε ποτέ οιτε πεντάρα άπ' αυτά.

Ο Ρότ και ο Μπλούμη συνομιλούν.

— Πολύ ενεργετική αυτή ή βροχή τον Οζτοβίριον. «Ο, τι βοήσκεται μεσα στη γη θά βγη μά βγη μέσων.

— Αυτό θά ήταν μεγάλη δυστυχία.

— Γιατί :

— «Έχοι θαμμένες τέσσερες γυναίκες.

Ο επιθεωρητής έπισκεπτεται τό σχολείο κι έφωτη τό μικρό Μούση :

— Νέες μον, παιδι μον, τι άποφέρει σ' έξη μήνες ένα κεφάλαιο κιλώντων δραγμών με τόκο τοις έκαπο:

Ο Μούσης σκέπτεται λιγάζι, κάνει ένα μοσφάσιο και άπαντα.

— Με τόσο μικρό τόκο! Και τό λέτε δουλειά αυτό; ...

Ο δάσπαλος κάνει στά παιδιά μαθημα γραμματικής δίνοντάς τους μά λέπι ως βάσι για νά σηματίσουν φράσεις.

— Λοιπόν, παιδιά μον, θέλω νά μον σηματίστετε φράσεις με ηποκειμένο τήν λέξη «παιδί».

— Ο μικρός Ισαάκ.—Τό παιδί είνε φρόνιμο.

— Ο δάσπαλος.—Πολύ καλά.

— Ο μικρός Σαμονές.—Τό παιδί πηγαίνει πεοίπατο.

— Ο δάσπαλος.—Πολύ ωραία. Κάμε και σύ Μούση μά φράσι.

— Ο μικρός Μούσης.—Η άδελφη μον παντούσιητηρε.

— Ο δάσπαλος.—Τί σηξει έχει αυτό. Θέλω νά έχη μέσα τό «παιδί».

— Ο μικρός Μούσης.—Περιμένετε δά μερικούς μήνας, δάσπαλε, και θάρθη και τό παιδί. Ο γάμος έγινε την περασμένη βδομάδα.

Ο Μπλός γυνίζονται από τό παιδιά του στό σπίτι βοήσει τη μαμά που τον λέει ότι η γυναίκα του έχανε διδύμη.

— Διάσπαλος! λέει ο Μπλός, αν ή γυναίκα ένος έμπτορος διασκευαίστε δίδυμα, πόσα περιτεί νά κάμη η γυναίκα του φίλου μου Άβραμί που πουλάει γονδιάζεις:

Ο Μολός και ο Μάγγερ αλληλοκοριτσεύνται, άλλα με τρόπο πολύ πειρατικού.

— Μάγγερ, λέει ο Μολός, λένε ότι τό σαμά σου είνε τριχωτό σάν τής μαμώδης.

— Ο Μάγγερ τόν χυτάζει μά στιγμή και στερεαίστεται:

— Η γυναίκα σου, βλέπω άγαπητέ μου, είναι πολύ φλάσηρ.

